

Arrest

nr. 312 313 van 2 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Kouterstraat 20
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE FEYTER loco advocaat B. DE DECKER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoen origine te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren in Deh Dana, in het district Kaboel, in de provincie Kaboel, waar u tot aan uw vertrek verbleef. U bent verloofd met N.M. (...). Uw (half)broer I. (...) werkte als tolk met de Amerikanen en verhuisde naar de Verenigde Staten in 2012-2013. U begon te werken als logistieke medewerker rond 2015. U deed deze job ongeveer anderhalf jaar. Hierna werkte u als tolk gedurende vijf maanden à één jaar. Na een half jaar werkende als tolk opende u samen met uw broer M.F. (...) een alcoholwinkel.

Een maand nadat u stopte met uw werk als tolk kwamen Na. (...) en No. (...), twee broers met maffia-en talibanbanden, uw winkel binnen. Ze vroegen u geld en wilden alcohol meenemen zonder te betalen. U werd ook met de dood bedreigd omwille van uw werk met de buitenlanders. Gedurende een maand kwamen de broers drie of vier keer langs. De laatste keer sloegen ze u. Hierna besloot u het land te verlaten.

U verliet Afghanistan in september 2018 en deed op 5 oktober 2020 een aanvraag om internationale bescherming in Frankrijk. Nadat u tweemaal een negatieve beslissing kreeg, reisde u op 23 juni 2022 door naar België, waar u de volgende dag een verzoek om internationale bescherming deed.

Na. (...) en No. (...) vertelde na uw vertrek aan de taliban dat u gewerkt hebt als tolk en logistieke medewerker. Twee weken voor het persoonlijk onderhoud zijn gewapende leden van de taliban langsgesproken bij uw thuis. Ze vroegen waar u was. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw (half)broer I. (...), uw werkdocumenten, een bewijs van een aanvraag paspoort, een informatieblad omtrent een tolkenopleiding, foto's van I. (...) tijdens zijn werk, schoolcertificaten en een sportcertificaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en bij uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) depressief te zijn en u niet goed te voelen (zie registratie verzoek om internationale bescherming op 24.06.2022 en verklaring DVZ vraag 38 op 16.08.2022). Daarom werd op 16 augustus 2022 vastgesteld dat er bijzondere procedurele noden waren. Hiermee werd rekening gehouden en werd als passende maatregel genomen dat u voldoende tijd zou krijgen de vragen te beantwoorden. Op 30 maart 2023 konden er niet langer procedurele noden worden vastgesteld. Dit onder meer omdat de door uw aangehaalde problematiek niet ondersteund wordt door enige attesten.

Ook tijdens uw eerste interview op het CGVS haalde u aan dat u veel stress heeft en depressief bent en hierdoor bepaalde dingen niet meer weet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 17.08.2023 (verder NPO1), p.9). Gevraagd of u hier enige documentatie rond hebt, zei u dat u een medische controle hebt ondergaan en dat u tweemaal naar de psycholoog bent gegaan. Over de verslagen van de psycholoog zei u dat u denkt deze in het centrum te zijn vergeten (NPO1, p.9). Nadat u werd gezegd dat u de documenten kan doormailen naar het CGVS zei u dat u deze zou proberen te vinden en door te sturen (NPO1, p.9). Het CGVS heeft tot op heden geen documenten hierover ontvangen. Wanneer u hierover werd aangesproken op uw tweede interview, zei u te hebben gezocht maar geen documenten te hebben gevonden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.11.2023 (verder NPO2), p.3).

Desondanks het gebrek aan documentatie kreeg u tijdens uw interview op het CGVS voldoende tijd om de vragen te beantwoorden en werden er meerdere pauzes ingelast. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. U gaf ook tweemaal aan de tolk en de vragen goed te hebben begrepen (NPO1 p. 20 en, NPO2 p.20.). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In casu dient opgemerkt dat u uw tewerkstelling als logistieke medewerker, tolk en alcoholwinkeluitbater, alsook uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk maakt.

Zo zijn er tegenstrijdigheden te vinden tussen uw verklaringen en uw documenten. U zei namelijk dat u geboren bent in Deh Dana, Kaboel, maar dat u 'origineel' van Wardak bent (NPO1, p.4 en p.5). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, gaf u het voorbeeld van geboren te zijn in Sint-Niklaas en erna in Brussel te wonen. Wanneer u dan nog eens werd gevraagd waar u bent geboren, aangezien u laat uitschijnen in Wardak geboren te zijn, zei u opnieuw Kaboel (NPO1, p.5). Wanneer u dan geconfronteerd werd met het feit dat er in uw taskara staat dat u geboren bent in Wardak, herhaalde u eerdere verklaringen en zei u van Wardak te zijn maar te zijn geboren in Kaboel (NPO1, p.15), hetgeen dus niet blijkt uit uw taskara. Verder dient opgemerkt dat de taskara van uw (half)broer I. (...) afgegeven is in 2003 vanuit het dorp Ambu Khak, in het district Chack, in de provincie Wardak en dat hierin staat dat hij geboren is in het net vermelde dorp. Hiermee geconfronteerd, zei u dat dit document niet in Wardak werd opgevraagd, maar in Kaboel en dat men officiële documenten bij Binnenlandse Zaken kon aanvragen en dat hierop dan genoteerd werd van welke provincie zij afkomstig zijn (NPO2, p.3). Wat er ook van zij, het blijft opmerkelijk dat er in de taskara van uw (half)broer staat dat hij geboren is in Ambu Khak.

Ook in het certificaat van de Engelse les die u volgde staat te lezen dat u in Wardak geboren bent. Hiermee geconfronteerd, zei u dat het fout was genoteerd en dat omdat uw ouders in Wardak zijn geboren zij dat standaard hebben overgenomen en dit daarom in al de documenten staat (NPO2, p.19). Dat u vage, inconsistente en weinig overtuigende verklaringen aflegt over uw geboorteplaats doet sterk afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Ook opmerkelijk is dat u bij de DVZ zei verloofd te zijn, maar dat dit nog bevestigd moest worden, maar dat er dan wel in uw taskara staat dat u getrouwd bent (verklaring DVZ, vraag 16b). Hiermee geconfronteerd, zei u dat in Afghanistan het zo is dat als u verloofd bent, u ook getrouwd bent (NPO1, p.15). Deze verklaring kan

niet geaccepteerd worden. De taskara die u voorlegde bevat een stempel gedateerd van 23 december 2020. Dat u dan in augustus 2022 verklaarde dat de verloving zelfs nog bevestigd moest worden is zeer opvallend. De vaststelling dat u opnieuw ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent aspecten van uw identiteit doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Verder dient opgemerkt dat u in Frankrijk reeds twee keer een negatieve beslissing ontving en u verklaarde gelogen te hebben bij uw asielaanvraag in Frankrijk. Zo zei u dat het een totaal andere situatie was in Frankrijk en u in België bent om uw echte verhaal te vertellen (NPO1, p.4). Gevraagd wat u daar dan hebt verteld, verklaarde u toen niet te hebben gezegd als logistieke medewerker te hebben gewerkt met de Amerikanen en u daar over de taliban in Wardak hebt gepraat (NPO1, p.4). Gevraagd duidelijkheid te scheppen over de verschillen tussen uw verklaringen en Frankrijk en die in België, zei u dat u in Frankrijk zei problemen te hebben met de taliban en in Wardak te hebben gewoond en dat u omwille van angst voor Na. (...) en No. (...) niet over uw werk en hen hebt verteld (NPO1, p.4). Het is ten eerste opvallend dat u in Frankrijk verklaarde in Wardak te hebben gewoond om dan in België te ontkennen hier zelfs geboren te zijn. Verder kan van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij van bij aanvang in Europa coherente verklaringen aflegt over zijn identiteit en vluchtmotieven. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent het werk van uw (half)broer I. (...) als tolk. Zo wist u niet wanneer uw (half)broer met deze job was begonnen en kon u ook niet zeggen hoelang hij deze job heeft gedaan (NPO1, p.9). U gaf hiervoor als reden dat u veel stress hebt en depressief bent. Zoals hierboven uitgelegd hebt u hier op geen enkel moment in de asielprocedure enige attestatie over voorgelegd. Het kan dan ook niet als verschoning worden gebruikt voor het niet weten van basisinformatie over het werk van uw (half)broer en andere zaken. Verder gaf u aan dat I. (...) naar de Verenigde Staten was vertrokken. Gevraagd waarom, antwoordde u vaag en zei u dat het kwam omdat de situatie niet goed was en dat degene die werkten voor de overheid en buitenlanders werden gedood door de taliban (NPO1, p.10). Wanneer u dan gevraagd werd wanneer hij vertrokken was, zei u dat het rond 2012 en 2013 was. Gevraagd of er iets is gebeurd waardoor hij vertrokken is, zei u dat u denkt dat hij meerdere keren is aangevallen (NPO1, p.10). Hierover doorgevraagd, zei u dat er veel aanvallen waren en dat het eens was gebeurd toen ze met de gouverneur of militaire commandant van Helmand waren (NPO1, p.10). Er dient opgemerkt dat de verklaringen omtrent het werk van uw (half)broer en zijn aanleiding tot vertrek dermate vaag en ontoereikend zijn dat hier dan ook geen geloof aan kan gehecht worden. Ook dient aangestipt dat u op de DVZ d.d. 16.08.2022 nog aangaf dat uw halfbroer zich in Kabul bevond (verklaring DVZ, punt 19).

Wat betreft de foto's getrokken tijdens het werk van uw (half)broer dient opgemerkt dat het CGVS op basis van deze foto's op geen enkele manier de familieband tussen u en de persoon op de foto's kan vaststellen. Bovendien kan aan privé-foto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Documenten hebben louter een ondersteunende functie en kunnen enkel geloofwaardige verklaringen kracht bijzetten. Echter, in uw geval werd hierboven vastgesteld dat uw verklaringen over het werk van uw (half)broer geenszins geloofwaardig zijn.

Ook uw verklaringen omtrent uw werk als logistieke medewerker en tolk worden ongeloofwaardig bevonden. Zo is het zeer opvallend dat u tijdens uw eerste interview op de DVZ zei een handelaar in Afghanistan geweest te zijn en een alcoholwinkel en sportwinkel te hebben gehad (verklaring DVZ, vraag 12). U repte met geen woord over uw werk als logistieke medewerker en tolk. Hiermee geconfronteerd tijdens uw interview op het CGVS, zei u dat u dat op de DVZ wel wilde vertellen maar dat de tolk u geen tijd gaf (NPO2, p.12). Wanneer u dan werd geconfronteerd met het feit dat het opmerkelijk is dat u wel de tijd kreeg om te vertellen dat u een alcoholwinkel en sportwinkel had, maar dan niet om te vertellen dat u als tolk en logistieke medewerker hebt gewerkt, zei u opnieuw dat er u geen tijd werd gegeven (NPO2, p.12). De vaststelling dat u dit cruciaal element pas bij uw tweede interview op de DVZ, zo'n zeven maanden later, hebt opgeworpen doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze jobs.

Verder hebt u zeer vage en onduidelijke verklaringen afgelegd over uw werk als logistieke medewerker. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud zei u voor een Amerikaans privébedrijf te hebben gewerkt genaamd IGAR. U zei hierbij dat de naam van het bedrijf na verloop van tijd in Air Speed veranderde (NPO1, p.12). Wanneer u hier opnieuw vragen over werd gesteld in uw tweede interview, zei u dat IGAR een groep was en dat zij na een tijd weg zijn gegaan (NPO2, p.6). Gevraagd naar andere groepen, zei u hun namen niet meer te kennen, maar wel nog de namen van de bazen, namelijk Black Blue en Black Town (NPO2, p.7). Het is opmerkelijk dat u tijdens uw tweede interview Air Speed niet meer vernoemde. Wanneer u hierover werd aangesproken, zei u dat Air Speed een privébedrijf was actief in Shahre Naow dat materiaal aan de Amerikanen leverden (NPO2, p.9). Dit komt niet overeen met uw eerdere verklaringen waarbij u verklaarde dat u voor dit bedrijf werkte en dat het in Bagram was (NPO1, p.16). Verder verklaarde u in uw eerste interview dat IGAR een privébedrijf was, terwijl u tijdens uw tweede interview verklaarde het geen privébedrijf was, maar een afdeling van de Amerikanen (NPO1, p.12 en NPO2, p.8).

Daarenboven hebt u tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent de bazen die u had tijdens uw werk als logistieke medewerker. Tijdens uw eerste interview verklaarde u onder N. (...) en erna R. (...) te hebben gewerkt (NPO1, p.12). Wanneer u tijdens uw tweede interview werd gevraagd te vertellen onder welke

groepen u heeft gewerkt, zei u dit niet meer te weten, maar wel de namen van uw bazen nog te weten, Black Blue en Black Town (NPO2, p.7). Later verklaarde u dan weer dat Black Town en Black Blue geen personen waren, maar bedrijven (NPO2, p.10). De vaststelling dat u het naliet consistente verklaringen af te leggen omtrent de bedrijven en bazen waaronder u gewerkt hebt als logistieke medewerker doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk.

Ook dient opgemerkt dat u verklaarde dat Bagram basis verschillende keren werd aangevallen (NPO2, p.5). Hiernaar gevraagd, zei u dat er in de periode dat u werkte geen aanvallen op de basis zelf waren (NPO2, p.6). Op een van de documenten die u voorlegde, een tewerkstellingsverificatie, staat te lezen dat u op de basis hebt gewerkt van 10 maart 2015 tot 25 december 2016. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map (stuk 1) blijkt dat er op 12 november 2016 een zelfmoordaanslag op de basis plaatsvond, waarbij er vier Amerikanen om het leven kwamen en 17 mensen gewond raakte. De vaststelling dat u volgens uw documenten op dat moment op de basis werkte, maar dan niet op de hoogte bent van dit incident zet de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling als logistiek medewerker op de basis sterk op de helling.

Uw verklaringen omtrent de documenten die u voorlegde hebben allesbehalve kunnen overtuigen. Zo kan men lezen op één van uw documenten dat Air Speed een internet services provider is, iets wat u zelf niet aangaf. Hiermee geconfronteerd, zei u dat het een bedrijf was dat kabels, computers, bewakingscamera's en internet gaf (NPO1, p.16). De namen van de projecten geschreven op het document doen anders geloven. Zo is er één project genaamd 'Wireless Internet Services' en drie projecten genaamd 'Fiber Circuit Connectivity'. Dat u blijft volhouden dat Air Speed een bedrijf is dat materiaal aan de Amerikanen leverde terwijl het document duidelijk aangeeft dat het zich bezig houdt met internetdiensten doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk als logistieke medewerker.

Ook opmerkelijk zijn de data die op het document staan. Zo zijn drie van de vier projecten gestart in 2020 en lopen ze momenteel nog. Hiermee geconfronteerd, zei u dat er misschien fouten in de data zijn en dat het misschien hun fout is (NPO1, p.16). Wanneer u dan gevraagd werd wie de ondertekenaar van het document is, zei u dat het departement van logistiek 40 mensen had en dat hij daar dus misschien ook werkte (NPO1, p.16). Op het document zelf kan men lezen dat hij op het Human Resources (HR) departement werkte. Er dient opgemerkt dat u de inhoud van uw eigen documenten niet kent en u hierover ongeloofwaardige verklaringen aflegde.

Ook het document getekend op 14 januari 2022 dat uw tewerkstelling als logistieke medewerker moet bevestigen is weinig overtuigend. Zo is uw geboortedatum incorrect opgetekend en staat er dat u vanaf 10 maart 2019 tot 'present date' bij Air Speed hebt gewerkt. Uw verklaring hiervoor was telkens dat er een fout is gebeurd (NPO1, p.16 en p.17). Ook staat er te lezen dat u voor projectimplementatie zorgde tussen Air Speed ISP en de Amerikaanse overheid hun KO/COR zodat de diensten binnen de gestelde tijd werden geleverd alsook in overeenstemming met de SOW en de voorwaarden van het contract. Wanneer hier dan vragen over werden gesteld, antwoordde u dat sommige codes geheim waren en dat u als tolk niet veel van deze codes wist (NPO1, p.16). Geconfronteerd met het feit dat dit document niet over uw werk als tolk gaat, zei u dat jullie bang waren en dat veel mensen vermoord werden (NPO1, p.16). Gevraagd op welke manier u dan voor projectimplementatie zorgde, begon u over codes die u moest volgen wanneer u bewakingscamera's installeerde en over uw werk als tolk (NPO1, p.16). De vaststelling dat u niets kan vertellen over uw rol en positie binnen de organisatie beschreven in het document, alsook dat u begint over uw werk als tolk terwijl het gaat over uw werk als logistieke medewerker zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Daarenboven legde u een appreciatiecertificaat voor waarin u wordt bedankt voor uw uitzonderlijk verdienstelijke diensten als logistieke medewerker voor counter narcotics en de grenspolitie van Afghanistan in het kader van Combined Security Transition Command Afghanistan (CSTC-A) van 10 januari 2016 tot 12 juli 2016. Wanneer hier dan vragen over werden gesteld, begon u telkens over iets anders (NPO1, p.16-17). Gevraagd wat er in het certificaat staat en waarom u het hebt gekregen, vroeg u of u het mocht lezen aangezien u het recent hebt gekregen en niet zelf hebt bekeken (NPO1, p.17). Het is opmerkelijk dat u verklaart het recent te hebben gekregen aangezien het van 2016 dateert, alsook dat u het zelf niet hebt gelezen. Geconfronteerd met het feit dat erin staat dat u voor de counter narcotics en de grenspolitie hebt gewerkt, zei u dat dit klopt en u naar daar ging om informatie te geven omtrent het beveiligen van de grens (NPO1, p.17). Het is opvallend dat u hierover zelf niets hebt verteld. Wanneer er dan bij uw tweede interview op terug werd gekomen en u werd gevraagd om meer informatie te geven omtrent het geven van informatie om de grens beter te beveiligen, zei u plots dat u als tolk hebt gewerkt bij de grenspolitie in kader van hun opleiding (NPO2, p.9). Geconfronteerd met wat er op het appreciatiecertificaat staat, zei u dat u niet als logistieke medewerker daar hebt gewerkt, maar als tolk (NPO2, p.10). Gevraagd waarom dat er dan staat, zei u dat het misschien een typfout is (NPO2, p.10). De vaststelling dat u elke tegenstrijdigheid in uw documenten afdoet als een fout alsook de vaststelling dat u zeer weinig kan vertellen omtrent uw documenten doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk als logistieke medewerker.

Ook opmerkelijk is dat u een aanbevelingsbrief voorlegde gedateerd van 14 januari 2022 ondertekend door E.A. (...), uw (half)broer. Op dit document staat te lezen dat u bent geboren op 5 januari 1994, dat u wordt aanbevolen voor het Special Immigrant Visa (SIV) programma en dat u door E. (...) werd gesuperviseerd als logistieke medewerker. Wanneer u werd gevraagd wie deze brief had geschreven, antwoordde u dat het door de commandanten waarmee u hebt gewerkt werd geschreven zodat u een visum kon krijgen (NPO1, p.17).

Dat u niet weet dat dit document ondertekend is door uw eigen half(broer) is zeer opvallend. Hiermee geconfronteerd, zei u dat u berichten stuurde naar de commandanten waarmee u werkte en dat uw broer dan uiteindelijk deze brief stuurde. Er dient opgemerkt dat u verklaarde dat uw (half)broer naar de Verenigde Staten verhuisde in 2012-2013 en dat jullie dus nooit samen hebben gewerkt (NPO1, p.10). Geconfronteerd met de foute geboortedatum in het document, zei u dat ze misschien een fout maakten (NPO1, p.17). De vaststelling dat u verschillende documenten voorlegde die uw tewerkstelling als logistieke medewerker dienden te bewijzen, maar u niet weet wat er in die documenten staat en hier zeer tegenstrijdige verklaringen over aflegde zet de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling sterk op de helling.

Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u uw werk als logistieke medewerker in Afghanistan niet aannemelijk maakte.

Ook uw werk als tolk kan niet geloofd worden. Zo verklaarde u eerst dat u acht tot negen maanden als tolk hebt gewerkt (NPO1, p.15). Wat later zei u dan plots maar vier tot vijf maanden te hebben gewerkt als tolk (NPO1, p.18). Wanneer in uw tweede interview opnieuw werd gepolst naar hoelang u als tolk hebt gewerkt, zei u het niet exact te weten en veel mentale problemen te hebben (NPO2, p.11). Gevraagd om er toch eens over na te denken, zei u dat u vijf maanden à één jaar als tolk hebt gewerkt (NPO2, p.11). De vaststelling dat u niet consistent bent over de duur van uw werk als tolk doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent dat werk.

Daarenboven legde u inconsistente verklaringen af omtrent de combinatie van het werken als tolk en het hebben van de alcoholwinkel. Zo verklaarde u eerst vier dagen per week als tolk te werken en hiernaast mee te helpen in de winkel (NPO1, p.17). Wat later zei u de winkel pas geopend te hebben nadat u stopte als tolk (NPO1, p.18). Wanneer u dan bij uw tweede interview werd gevraagd of u nog als tolk werkte toen u de alcoholwinkel had, zei u van wel en vertelde u dat u zes of zeven maanden bezig was als tolk toen u de alcoholwinkel opstartte (NPO2, p.11). Kort hierna zei u dan weer dat het vijf of zes maanden waren (NPO2, p.12). Uw inconsistente verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling als tolk.

Voorts dient opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent wie uw bazen waren als tolk. Wanneer hier tijdens uw eerste interview op het CGVS naar gevraagd werd, antwoordde u A. (...), J. (...), A. (...) en S. (...) (NPO1, p.15). Wat later zei u voor A. (...), J. (...), S. (...) en W. (...) te werken (NPO1, p.17). Tijdens uw tweede interview zei u dan weer dat A.S. (...), H. (...) en J. (...) uw bazen waren (NPO2, p.11). Dat u telkens andere namen geeft en tijdens uw eerste interview tweemaal aangeeft dat A. (...) en S. (...) twee verschillende personen zijn om dan bij uw tweede interview te verklaren dat het één persoon is doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk als tolk.

Ook dient opgemerkt dat u een aanbevelingsbrief voorlegde ondertekend door K.L.W. (...). Gevraagd wie hij is, zei u dat hij een commandant was en u voor hem vertaalde (NPO1, p.17). In de brief wordt u echter voor uw werk als logistieke medewerker gefeliciteerd, niet als tolk. Dat u het opnieuw nalaat geloofwaardige verklaringen af te leggen over de door u voorgelegde documenten doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw verklaringen omtrent uw werk als tolk ongeloofwaardig zijn bevonden.

Daarenboven kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de alcoholwinkel die u en uw broer, M.F. (...), hadden. Zo is het opmerkelijk dat u eerst verklaarde 40 tot 50 duizend Afghani geïnvesteerd te hebben in het opstarten van de alcoholwinkel (NPO1, p.18). In uw tweede interview vertelde u 50 tot 60 duizend Afghani te hebben betaald (NPO2, p.13). Ook is het opmerkelijk dat u verklaarde openlijk alcohol te verkopen. U zei hierover dat de veiligheidssituatie goed was daar en dat er dichtbij een checkpost was (NPO1, p.18). Gevraagd of het dan legaal was om alcohol te verkopen, zei u van niet en voegde u toe dat er veel andere winkels waren die alcohol verkochten (NPO1, p.19). Gevraagd hoe u dan aan de alcohol geraakte, zei u dat u de alcohol kreeg van Chelstun en Kartichar en dat zij de alcohol van Tadjikistan kregen. U zei ook nog dat er een grote supermarkt in Kartishe en Chelstun was waar u alcohol kon kopen (NPO1, p.19). Dat er gewoon supermarkten zijn waarbij er openlijk alcohol kan worden gekocht is moeilijk te geloven, zeker gezien de straffen die er staan op het verkopen van alcohol. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map (stuk 2) blijkt dat alcohol in Afghanistan wel beschikbaar is, maar dat verkopers hun alcohol wel verstoppen voor de ogen van politieagenten. Ook wordt meegegeven dat de straf voor het verkopen van alcohol oploopt van tien dagen tot twintig jaar cel. Dat er dan door u en andere zo roekeloos werd omgegaan met het verkopen van alcohol is weinig aannemelijk.

Ook de vaststelling dat u geen moeite deed te verstoppen alcohol te verkopen is opvallend. Zo zei u dat de alcohol die u verkocht tussen de energydranken stonden in de rekken aan de zijkant en dat mensen gewoon openlijk konden zeggen dat ze alcohol wilden kopen (NPO2, p.14). Geconfronteerd met het feit dat alcohol verboden is in Afghanistan en dat dit dus wel opvallend is, zei u dat de grote handelaars smeergeld betaalden aan de politiezone en dat jullie hierdoor geen problemen hadden. Het is opmerkelijk dat de grote handelaars in jullie plaats smeergeld betaalden en dat jullie hierdoor gewoon vrij jullie gang konden gaan. Nog opmerkelijker is dat u verklaarde dat jullie klanten vooral Afghanen waren (NPO2, p.16-17). Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map (stuk 3), een artikel uit 2013, blijkt namelijk dat er wel plekken zijn in Kaboel die vergunningen hebben om alcohol te verkopen aan buitenlanders, maar dat dit voor de lokale bevolking niet geldt en dat het ten strengste verboden is om alcohol te bezitten en te consumeren.

Verder is het opvallend dat u verklaarde dat u een fles alcohol voor 80 Afghani kocht en voor 100 verkocht. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map (stuk 4) blijkt namelijk dat de prijs per liter op de zwarte markt van Kaboel start bij 3000 Afghani en kan oplopen tot 7.500 Afghani. Dat u dan een fles alcohol verkocht voor 100 Afghani is weinig geloofwaardig. Ook verklaarde u 40 tot 60 duizend Afghani in de winkel te hebben geïnvesteerd. Dat u dan maar 20 Afghani winst per fles alcohol maakte, wetende wat de risico's zijn, is zeer opvallend.

Er dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk maakte samen met uw broer een alcoholwinkel te bezitten.

Verder kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw problemen met Na. (...) en No. (...). Zo hebt u inconsistente verklaringen afgelegd omtrent hun rol en identiteit. Wanneer u hen een eerste keer vermeldde zei u tijdens uw asielprocedure in Frankrijk een onjuist verhaal te hebben verteld waarin de taliban voorkomt en dat u dit hebt gedaan omwille van bedreigingen van Na. (...) en No. (...) (NPO1, p.4). Gevraagd of zij dan bij de taliban horen, zei u dat ze maffia-achtige personen zijn die al veel geweldplegingen op hun kerfstok hebben (NPO1, p.4). Dit herhaalde u later nog eens (NPO1, p.19). Tijdens uw tweede interview op het CGVS zei u plots dat ze broers waren met banden met de taliban (NPO2, p.13). Gevraagd waarom u hier bij uw eerste interview niets over had verteld, zei u dat u denkt dit wel te hebben verteld en er een andere tolk bij was de vorige keer (NPO2, p.17). Dat de tolk het fout zou hebben vertaald kan niet aanvaard worden. Dat u weinig consistent bent geweest omtrent de identiteit van de spilfiguren van uw asielrelaas doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarenboven dient opgemerkt dat u tegenstrijdig bent geweest in uw verklaringen omtrent de combinatie van uw werk als tolk en de problemen met de winkel. Zo zei u eerst dat uw tolkwerk gedaan was en dan de gebeurtenis plaatsvond (NPO2, p.12). Wat later zei u dan weer dat u problemen kreeg in de periode dat u de winkel oprichtte en u als tolk werkte (NPO2, p.14). U herhaalde dit wat later door te verklaren dat de broers 150.000 Afghani vroegen en u als tolk werkte en de winkel had (NPO2, p.15). Wanneer u dan later werd gevraagd of u de bedreigingen die u van de broers ontving besproken had met uw collega's of bazen op uw werk als tolk, zei u dat u al met de tolkopdrachten was gestopt en u ongeveer een maand hierna problemen kreeg (NPO2, p.16). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zei u dat als u in de periode van uw tolkopdrachten problemen had gekregen u makkelijk naar het buitenland was vertrokken (NPO2, p.16). Gevraagd of u nog werkte als tolk toen Na. (...) en No. (...) voor de eerste keer langskwamen, zei u dat u al gestopt was (NPO2, p.16). De vaststelling dat u over belangrijke informatie zoals deze niet consistent bent geweest doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Verder is het gedrag dat u stelde na het ontvangen van de bedreigingen opmerkelijk te noemen. Zo verklaarde u binnen een periode van een maand drie of vier keer bedreigd te zijn geweest (NPO2, p.14). Na. (...) en No. (...) vroegen u telkens geld en gratis alcohol en zeiden dat als u dit niet zou doen, ze aan de taliban zouden zeggen dat u voor de buitenlanders hebt gewerkt (NPO2, p.15). Gevraagd hoe u hierop reageerde, zei u te hebben gezegd geen geld te geven. Wanneer u dan gevraagd werd naar enige veiligheidsmaatregelen die u eventueel nam, zei u dat u niets kon doen en dat u bent blijven werken en de vierde keer aangevallen bent geweest en geslagen (NPO2, p.15). Gevraagd of u hebt nagedacht over verschillende opties, zei u dat het duidelijk was dat u niets kon doen en dat het zelf niet nodig was om naar de politie te gaan omdat ze in het verleden mensen doodden en dan naar andere provincies vluchtten (NPO2, p.16). Wanneer u dan gevraagd werd of de broers door de politie werden gezocht, zei u dat de politie niets kon doen. Gevraagd waarom, zei u dat als Na. (...) en No. (...) lastig zouden worden gevallen, ze gewoon naar andere provincies zouden gaan en dat mensen, inclusief uzelf, bang waren om een klacht in te dienen. Ook zei u dat de overheid niet genoeg macht had om hen te kunnen arresteren (NPO2, p.16). Er dient opgemerkt dat het u goed zou uitkomen mochten Na. (...) en No. (...) naar een andere provincie gaan. Ook is het opmerkelijk dat u, iemand die een geruime tijd op een basis met allemaal overheidsdiensten hebt gewerkt, het naliet hen te contacteren. Gevraagd of u de bedreigingen met uw oude baas of collega's hebt besproken, zei u dat zij al waren vertrokken en die bazen daar niet meer waren en dit de reden is dat u illegaal naar België bent gekomen (NPO2, p.16). Gevraagd of u dan niemand van uw oude werk als tolk of logistieke medewerker kon contacteren, zei u dat zo'n soort zaken lang kunnen duren en u niet de tijd had hiervoor. Wanneer u dan werd gevraagd of u het gedaan hebt of niet, zei u van niet omdat ze daar niet meer waren en dat als ze wel nog aanwezig waren u hun hulp kon gebruiken. Gevraagd of u dan niemand hun telefoongegevens had, herhaalde u dat zij waren vertrokken (NPO2, p.16). Het is niet duidelijk waarom iedereen vertrokken zou zijn, het was op dat moment 2018. Verder dient opgemerkt dat u zelf zei dat u uw job via de contacten van uw (half)broer I. (...) had gekregen en u al op de basis kwam voor 2012-2013 (NPO1, p.10). U zei hierover dat u met uw (half)broer naar Bagram basis ging om mensen te leren kennen en dat u op die manier veel werd voorgesteld aan mensen (NPO1, p.11). Dat u dus niemand zou hebben op de basis om te contacteren kan niet geloofd worden. De vaststelling dat u verschillende keren bedreigd werd, maar hier niets mee deed doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Er dient ook opgemerkt dat u verklaarde een brief van de ambassade van Frankrijk te hebben en dat u in de periode van de bedreigingen naar Amerika kon gaan, maar dat dan de machtsovername plaatsvond en dit niet meer ging (NPO2, p.15). Het is opvallend dat u zegt dat u in de periode van de bedreigingen, volgens uw verklaringen ergens rond 2018, naar Amerika kon gaan wanneer de brief van de ambassade waarover u spreekt van juli 2021 is (NPO1, p.6). Ook dient opgemerkt dat de 'brief van de ambassade' waarover u praat simpelweg een bewijs is van het feit dat u een paspoort hebt aangevraagd in Frankrijk. Hiermee

geconfronteerd, zei u als tolk te hebben gewerkt in Afghanistan en dat u officieel naar daar kon gaan (NPO2, p.15). Dat u laat uitschijnen dat u een document hebt van de Afghaanse ambassade in Frankrijk waarop staat dat u naar Amerika mag gaan terwijl dit niet zo is doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk en problemen in Afghanistan.

Bovendien bent u tegenstrijdig geweest omtrent de bedreigingen van Na. (...) en No. (...). Zo zei u bij de DVZ dat de broers u zeiden dat mocht u uw winkel niet sluiten, ze u zouden verraden bij de taliban (vragenlijst CGVS). Tijdens uw interviews op het CGVS gaf u een andere versie van de feiten en zei u dat ze geld vroegen en gratis alcohol wilden. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u dit ooit gezegd te hebben en zei u dat het zeker een fout van de tolk was (NPO2, p.19). Geconfronteerd met het feit dat u eerder aangaf dat uw verklaringen omtrent uw vluchtredenen werden voorgelezen en dat deze overeenkwamen met wat u zelf had gezegd, zei u dat het misschien een misverstand is en dat u het de vorige keer ook had uitgelegd (NPO1, p.3 en NPO2, p.19). Er dient opgemerkt dat u hier de vorige keer niets over hebt verteld en dat de vaststelling blijft dat u tegenstrijdige informatie hebt gegeven doorheen de asielpprocedure. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten slotte kan er geen geloof gehecht worden aan de feiten die na uw vertrek hebben plaatsgevonden. Gevraagd hoe u weet dat Na. (...) en No. (...) aan de taliban hebben gezegd dat u gewerkt hebt als tolk en logistieke medewerker, zei u dat uw broer, M.F. (...), het u heeft verteld (NPO2, p.17). Op de vraag wanneer u dit verteld werd, zei u een tijdje geleden en voegde u toe dat ze het niet wilden vertellen omdat u hier alleen bent en mentale problemen heeft. Wanneer u dan gevraagd werd wat een tijdje geleden precies inhoudt, zei u ongeveer twee weken geleden (NPO2, p.17). Gevraagd wat hij dan vertelde, zei u dat gewapende personen waren langsgekomen bij u thuis en naar u vroegen. Wanneer u dan gevraagd werd wanneer dit heeft afgespeeld, zei u dat ze twee weken geleden waren langsgekomen en u 's nachts door uw broer werd gebeld en op de hoogte werd gebracht (NPO2, p.17). Het is opmerkelijk dat u eerst verklaart dat uw familie u wilde behoeden van slecht nieuws uit Afghanistan, maar dan erna vertelt dat uw broer u de nacht zelf nog opbelde met het nieuws dat gewapende personen gelinkt aan de taliban zijn langsgekomen. Gevraagd of dit de eerste keer was dat zij langskwamen, zei u dat u denkt dat zij daarvoor ook zijn langsgekomen, maar dat uw broer u dit niet heeft verteld (NPO2, p.17). Wanneer u dan werd gevraagd of u hier effectief informatie over heeft of u dit gewoon denkt, zei u dat Na. (...) en No. (...) gevaarlijke mensen zijn en dat ze 100% zeker bij u zijn langs geweest (NPO2, p.17). Hierover doorgevraagd, herhaalt u uw vorige zin en voegt u toe dat ze gevaarlijke mensen zijn en dat ze volgens uw bedenking zijn langs geweest (NPO2, p.17-18). De vaststelling dat u verklaart 100% zeker te zijn dat Na. (...) en No. (...) naar uw huis zijn gekomen, maar dat dan een vermoeden blijkt te zijn die u niet kan staven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts is uw gebrekkige kennis over degene die bij uw thuis zijn langs geweest opmerkelijk te noemen. Gevraagd wie twee weken geleden zijn langs geweest, antwoordde u vaag door te zeggen dat het gewapende leden van de taliban waren met lange baarden (NPO2, p.18). Gevraagd wie van de taliban, antwoordde u door te zeggen dat het gewoon leden van de taliban waren. Wanneer u dan gevraagd werd of u iets weet over hun identiteit, zei u dat ze vreemde mensen waren (NPO2, p.18). Gevraagd waarom de taliban vijf jaar na uw vertrek plots naar uw huis zijn gegaan, zei u dat u nog steeds gevaar loopt na al die jaren omwille van uw werk als tolk en logistieke medewerker bij de vorige overheid (NPO2, p.18). Er dient opgemerkt dat dit geen antwoord is op de vraag en dat het dus opmerkelijk blijft dat de taliban vijf jaar na uw vertrek de middelen en tijd inzetten om uw huis te doorzoeken zonder een echte reden.

Voorgaande toont aan dat u uw persoonlijke problemen in Afghanistan niet aannemelijk maakt.

De overige documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw taskara en die van uw (half)broer I. (...) kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien dergelijke documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Dienaangaande moet worden gesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van uw asielaanspraak.

Betreffende het informatieblad omtrent een tolkenopleiding in België dient opgemerkt dat dit geen bewijs is van uw deelname aan zo'n opleiding, iets waar u wel aan vasthoudt (NPO2, p.3). Uw schoolcertificaten en een sportcertificaat bevatten informatie over uw tijdsbesteding in Afghanistan, maar tonen evenmin een persoonlijke vrees bij terugkeer aan. Ten slotte dient opgemerkt dat documenten louter een ondersteunende functie hebben en enkel geloofwaardige verklaringen kracht kunnen bijzetten. Echter, in uw geval werd hierboven vastgesteld dat uw verklaringen over uw werk als tolk en logistieke medewerker, uw werk als alcoholwinkel uitbater en uw voorgehouden problemen met Na. (...) en No. (...) geenszins geloofwaardig zijn.

De foto's van uw broer tijdens zijn werk, uw werkdocumenten en de aanvraag van uw paspoort bij de Franse ambassade werden hierboven reeds besproken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of

war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLEDD en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel

48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke

schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties

tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om

duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien

van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn "beroep tot nietigverklaring en schorsing van tenuitvoerlegging" in een eerste en enig middel op de "Schending van de vluchtelingenconventie van 1951, de artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, het zorgvuldigheidsbeginsel en art. 48/3 vreemdelingenwet, art. 48/6 van de vreemdelingenwet en art. 48/7 vreemdelingenwet."

Verzoeker betoogt:

"Wat betreft de tegenstrijdigheden omtrent de geboorteplaats van verzoeker dient te worden opgemerkt dat verwerende partij een bijzonder westerse rationaliteit aan de dag legt om de schijnbare tegenstrijdigheden te overbelichten inzake de Taskara's van verzoeker en zijn halfbroer.

De realiteit is dat Taskara's in Afghanistan regelmatig fouten bevatten en verzoeker gaf een aannemelijke verklaring voor deze schijnbare tegenstrijdigheden."

Verzoeker vervolgt:

"Ook wat betreft de werkgelegenheid van verzoeker werden er door hemzelf afdoende documenten overgemaakt welke de waarachtigheid van zijn verklaringen op dit punt bevestigen en aantonen dat verzoeker gedurende zijn verblijf in Afghanistan als logistiek medewerker en tolk fungeerde.

Verzoeker handhaaft op dit vlak de verklaringen die hij aflegde tijdens de verhoren bij verwerende partij en is van oordeel dat verwerende partij".

Tevens doet verzoeker gelden:

"Ook wat betreft het uitbaten van een winkel die alcoholverkocht blijft verzoeker achter zijn verklaring staan dat hij ondanks het strafbaar karakter alcohol verkocht én ook kon verkopen ingevolge het betalen van smeergeld aan politiediensten."

Voorts voert verzoeker aan:

"Verder heeft verzoeker ook gedetailleerde verklaringen afgelegd omtrent de bedreigingen die hij ontving vanwege Na. (...) en No. (...). Dat de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden als onlogisch worden bevonden, daar neemt verzoeker akte van, doch hij benadrukt dat realiteit vaak de fictie overstijgt en dat er

uiteraard sprake was van een uitzonderlijke situatie. Indien dit niet zou zijn geweest, zou verzoeker ook niet gevlucht zijn.”

Ondergeschikt, stelt verzoeker het niet eens te zijn met de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker wijst erop dat hij een risico op vervolging loopt omwille van zijn verwestering. Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie omtrent de toepassing van de sharia en het leven onder het talibanregime en de houding in Afghanistan ten overstaan van personen die vanuit het buitenland terugkeren naar dit land.

“Verzoeker wijst er op dat hij alcohol drinkt en ook in Afghanistan een winkel heeft uitgebaat waar alcohol werd verkocht. Hij kan gelet op deze omstandigheden dan ook een reële vrees voor vervolging laten gelden.

Daarnaast blijkt uit de landeninformatie dat er minstens 24 bevestigde gevallen zijn waarin een affiliatie met buitenlandse strijdkrachten zorgde voor detentie van deze personen, waarbij er sprake was van mishandeling en moord (EUAA- Country Focus Afghanistan 2023, biz. 63-64).

Verzoeker volhardt in zij relaas dat hij heeft gewerkt voor buitenlandse strijdkrachten en dus ook gelet op huidig risicoprofiel een gegronde vrees heeft op vervolging.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing van verweerder te vernietigen en verzoeker te erkennen als vluchteling in de zin van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Ondergeschikt verzoeker het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van art. 48/4 toe te kennen.

Uiterst ondergeschikt de zaak terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 4).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3.2. Verweerder verwijst in zijn aanvullende nota van 3 juli 2024 naar algemene landeninformatie betreffende Afghanistan.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en bij uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) depressief te zijn en u niet goed te voelen (zie registratie verzoek om internationale bescherming op 24.06.2022 en verklaring DVZ vraag 38 op 16.08.2022). Daarom werd op 16 augustus 2022 vastgesteld dat er bijzondere procedurele noden waren. Hiermee werd rekening gehouden en werd als passende maatregel genomen dat u voldoende tijd zou krijgen de vragen te beantwoorden. Op 30 maart 2023 konden er niet langer procedurele noden worden vastgesteld. Dit onder meer omdat de door uw aangehaalde problematiek niet ondersteund wordt door enige attesten.

Ook tijdens uw eerste interview op het CGVS haalde u aan dat u veel stress heeft en depressief bent en hierdoor bepaalde dingen niet meer weet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 17.08.2023 (verder NPO1), p.9). Gevraagd of u hier enige documentatie rond hebt, zei u dat u een medische controle hebt ondergaan en dat u tweemaal naar de psycholoog bent gegaan. Over de verslagen van de psycholoog zei u dat u denkt deze in het centrum te zijn vergeten (NPO1, p.9). Nadat u werd gezegd dat u de documenten kan doormailen naar het CGVS zei u dat u deze zou proberen te vinden en door te sturen (NPO1, p.9). Het CGVS heeft tot op heden geen documenten hierover ontvangen. Wanneer u hierover werd aangesproken op uw tweede interview, zei u te hebben gezocht maar geen documenten te hebben gevonden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 06.11.2023 (verder NPO2), p.3).

Desondanks het gebrek aan documentatie kreeg u tijdens uw interview op het CGVS voldoende tijd om de vragen te beantwoorden en werden er meerdere pauzes ingelast. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. U gaf ook tweemaal aan de tolk en de vragen goed te hebben begrepen (NPO1 p. 20 en, NPO2 p.20.). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.3. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van Deh Dana, in het district Kabul in de provincie Kabul. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van Na. en No. en de taliban zou hij zijn regio en zijn land van herkomst hebben verlaten en niet naar deze regio en dit land kunnen terugkeren. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn (gepercipieerde) verwesterde profiel, alsmede omwille van de omstandigheden en de situatie in Afghanistan.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden

aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat er een aantal elementen voorliggen die ernstig afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt immers vooreerst ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen nadat hij zijn land van herkomst verliet. Dient namelijk te worden vastgesteld dat verzoeker initieel gedurende verscheidene maanden verschillende veilige landen en lidstaten van de EU doorkruiste, dat hij in enkele van deze landen gedurende langere tijd vertoefde en in opvangcentra verbleef en dat hij in geen van deze landen een verzoek om internationale bescherming indiende. Zo verbleef verzoeker nadat hij initieel een week in Iran en een jaar in Turkije bleef achtereenvolgens in Griekenland, (Noord-)Macedonië, Servië, (verschillende maanden in een opvangcentrum in) Bosnië, Kroatië, Slovenië en (twee weken in) Italië. In geen van deze landen diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.32, 42). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in een veilig land of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen en daarin zou volharden. Dat verzoeker naliet dit te doen en na zijn vertrek uit zijn land van herkomst dermate lang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk slechts op een gedegen wijze in te dienen in Frankrijk, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Daarenboven legde verzoeker na aankomst in Europa frappant tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn herkomst en blijken de verklaringen die hij herover aflegt in België niet te stroken met de door hem voorgelegde documenten. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Zo zijn er tegenstrijdigheden te vinden tussen uw verklaringen en uw documenten. U zei namelijk dat u geboren bent in Deh Dana, Kaboel, maar dat u ‘origineel’ van Wardak bent (NPO1, p.4 en p.5). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, gaf u het voorbeeld van geboren te zijn in Sint-Niklaas en erna in Brussel te wonen. Wanneer u dan nog eens werd gevraagd waar u bent geboren, aangezien u laat uitschijnen in Wardak geboren te zijn, zei u opnieuw Kaboel (NPO1, p.5). Wanneer u dan geconfronteerd werd met het feit dat er in uw taskara staat dat u geboren bent in Wardak, herhaalde u eerdere verklaringen en zei u van Wardak te zijn maar te zijn geboren in Kaboel (NPO1, p.15), hetgeen dus niet blijkt uit uw taskara. Verder dient opgemerkt dat de taskara van uw (half)broer I. (...) afgegeven is in 2003 vanuit het dorp Ambu Khak, in het district Chack, in de provincie Wardak en dat hierin staat dat hij geboren is in het net vermelde dorp. Hiermee geconfronteerd, zei u dat dit document niet in Wardak werd opgevraagd, maar in Kaboel en dat men officiële documenten bij Binnenlandse Zaken kon aanvragen en dat hierop dan genoteerd werd van welke provincie zij afkomstig zijn (NPO2, p.3). Wat er ook van zij, het blijft opmerkelijk dat er in de taskara van uw (half)broer staat dat hij geboren is in Ambu Khak.

Ook in het certificaat van de Engelse les die u volgde staat te lezen dat u in Wardak geboren bent. Hiermee geconfronteerd, zei u dat het fout was genoteerd en dat omdat uw ouders in Wardak zijn geboren zij dat standaard hebben overgenomen en dit daarom in al de documenten staat (NPO2, p.19). Dat u vage, inconsistente en weinig overtuigende verklaringen aflegt over uw geboorteplaats doet sterk afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Ook opmerkelijk is dat u bij de DVZ zei verloofd te zijn, maar dat dit nog bevestigd moest worden, maar dat er dan wel in uw taskara staat dat u getrouwd bent (verklaring DVZ, vraag 16b). Hiermee geconfronteerd, zei u dat in Afghanistan het zo is dat als u verloofd bent, u ook getrouwd bent (NPO1, p.15). Deze verklaring kan niet geaccepteerd worden. De taskara die u voorlegde bevat een stempel gedateerd van 23 december 2020. Dat u dan in augustus 2022 verklaarde dat de verloving zelfs nog bevestigd moest worden is zeer opvallend. De vaststelling dat u opnieuw ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent aspecten van uw identiteit doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Verder dient opgemerkt dat u in Frankrijk reeds twee keer een negatieve beslissing ontving en u verklaarde gelogen te hebben bij uw asielaanvraag in Frankrijk. Zo zei u dat het een totaal andere situatie was in Frankrijk en u in België bent om uw echte verhaal te vertellen (NPO1, p.4). Gevraagd wat u daar dan hebt verteld, verklaarde u toen niet te hebben gezegd als logistieke medewerker te hebben gewerkt met de Amerikanen en u daar over de taliban in Wardak hebt gepraat (NPO1, p.4). Gevraagd duidelijkheid te scheppen over de verschillen tussen uw verklaringen en Frankrijk en die in België, zei u dat u in Frankrijk zei problemen te hebben met de taliban en in Wardak te hebben gewoond en dat u omwille van angst voor Na. (...) en No. (...)niet over uw werk en hen hebt verteld (NPO1, p.4). Het is ten eerste opvallend dat u in Frankrijk verklaarde in Wardak te hebben gewoond om dan in België te ontkennen hier zelfs geboren te zijn. Verder kan van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij van bij aanvang in

Europa coherente verklaringen aflegt over zijn identiteit en vluchtmotieven. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door boudweg en op algemene, niet-gestaafde en ongefundeerde wijze te poneren dat taskara's in Afghanistan regelmatig fouten bevatten en door eenvoudigweg vol te houden dat hij een aannemelijke verklaring zou hebben gegeven voor de tegenstrijdigheden inzake de taskara's, ontkracht verzoeker de voormelde, concrete en pertinente vaststellingen inzake de discrepanties tussen de door hem afgelegde verklaringen en de door hem neergelegde documenten immers hoegenaamd niet. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

Ook legde verzoeker inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen af over zijn scholing. Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij het zesde middelbaar had voltooid (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Bij het CGVS gaf verzoeker echter aan dat hij slechts tot de 7^e of 8^e graad naar school ging. Hij zou na de 7^e graad met school zijn gestopt omdat hij daarna naar een school diende te gaan die verder van zijn huis was gelegen. Daarenboven kon verzoeker daarbij in het geheel niet aangeven hoe oud hij dan wel zou zijn geweest wanneer hij stopte met zijn scholing (administratief dossier, notities van het eerste persoonlijk onderhoud (npo 1), p.7).

Voorts slaagt verzoeker er hoegenaamd niet in om het profiel en de verblijfplaats van zijn broer aannemelijk te maken. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent het werk van uw (half)broer I. (...) als tolk. Zo wist u niet wanneer uw (half)broer met deze job was begonnen en kon u ook niet zeggen hoelang hij deze job heeft gedaan (NPO1, p.9). U gaf hiervoor als reden dat u veel stress hebt en depressief bent. Zoals hierboven uitgelegd hebt u hier op geen enkel moment in de asielprocedure enige attestatie over voorgelegd. Het kan dan ook niet als verschoning worden gebruikt voor het niet weten van basisinformatie over het werk van uw (half)broer en andere zaken. Verder gaf u aan dat I. (...) naar de Verenigde Staten was vertrokken. Gevraagd waarom, antwoordde u vaag en zei u dat het kwam omdat de situatie niet goed was en dat degene die werkten voor de overheid en buitenlanders werden gedood door de taliban (NPO1, p.10). Wanneer u dan gevraagd werd wanneer hij vertrokken was, zei u dat het rond 2012 en 2013 was. Gevraagd of er iets is gebeurd waardoor hij vertrokken is, zei u dat u denkt dat hij meerdere keren is aangevallen (NPO1, p.10). Hierover doorgevraagd, zei u dat er veel aanvallen waren en dat het eens was gebeurd toen ze met de gouverneur of militaire commandant van Helmand waren (NPO1, p.10). Er dient opgemerkt dat de verklaringen omtrent het werk van uw (half)broer en zijn aanleiding tot vertrek dermate vaag en ontoereikend zijn dat hier dan ook geen geloof aan kan gehecht worden. Ook dient aangestipt dat u op de DVZ d.d. 16.08.2022 nog aangaf dat uw halfbroer zich in Kabul bevond (verklaring DVZ, punt 19).

Wat betreft de foto's getrokken tijdens het werk van uw (half)broer dient opgemerkt dat het CGVS op basis van deze foto's op geen enkele manier de familieband tussen u en de persoon op de foto's kan vaststellen. Bovendien kan aan privé-foto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Documenten hebben louter een ondersteunende functie en kunnen enkel geloofwaardige verklaringen kracht bijzetten. Echter, in uw geval werd hierboven vastgesteld dat uw verklaringen over het werk van uw (half)broer geenszins geloofwaardig zijn.”

Verzoeker onderneemt in het voorliggende verzoekschrift niet de minste poging teneinde de voormelde motieven te ontkrachten en laat deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Bovendien kan niet het minste geloof worden gehecht aan verzoekers eigen voorgehouden werkzaamheden als logistiek medewerker en tolk. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“Ook uw verklaringen omtrent uw werk als logistieke medewerker en tolk worden ongeloofwaardig bevonden. Zo is het zeer opvallend dat u tijdens uw eerste interview op de DVZ zei een handelaar in Afghanistan geweest te zijn en een alcoholwinkel en sportwinkel te hebben gehad (verklaring DVZ, vraag 12). U repte met geen woord over uw werk als logistieke medewerker en tolk. Hiermee geconfronteerd tijdens uw interview op het CGVS, zei u dat u dat op de DVZ wel wilde vertellen maar dat de tolk u geen tijd gaf (NPO2, p.12). Wanneer u dan werd geconfronteerd met het feit dat het opmerkelijk is dat u wel de tijd kreeg om te vertellen dat u een alcoholwinkel en sportwinkel had, maar dan niet om te vertellen dat u als tolk en logistieke medewerker hebt gewerkt, zei u opnieuw dat er u geen tijd werd gegeven (NPO2, p.12). De vaststelling dat u dit cruciaal element pas bij uw tweede interview op de DVZ, zo'n zeven maanden later, hebt opgeworpen doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze jobs.

Verder hebt u zeer vage en onduidelijke verklaringen afgelegd over uw werk als logistieke medewerker. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud zei u voor een Amerikaans privébedrijf te hebben gewerkt genaamd IGAR. U zei hierbij dat de naam van het bedrijf na verloop van tijd in Air Speed veranderde (NPO1, p.12). Wanneer u hier opnieuw vragen over werd gesteld in uw tweede interview, zei u dat IGAR een groep was en dat zij na een tijd weg zijn gegaan (NPO2, p.6). Gevraagd naar andere groepen, zei u hun namen niet meer

te kennen, maar wel nog de namen van de bazen, namelijk Black Blue en Black Town (NPO2, p.7). Het is opmerkelijk dat u tijdens uw tweede interview Air Speed niet meer vernoemde. Wanneer u hierover werd aangesproken, zei u dat Air Speed een privébedrijf was actief in Shahre Naow dat materiaal aan de Amerikanen leverden (NPO2, p.9). Dit komt niet overeen met uw eerdere verklaringen waarbij u verklaarde dat u voor dit bedrijf werkte en dat het in Bagram was (NPO1, p.16). Verder verklaarde u in uw eerste interview dat IGAR een privébedrijf was, terwijl u tijdens uw tweede interview verklaarde het geen privébedrijf was, maar een afdeling van de Amerikanen (NPO1, p.12 en NPO2, p.8).

Daarenboven hebt u tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent de bazen die u had tijdens uw werk als logistieke medewerker. Tijdens uw eerste interview verklaarde u onder N. (...) en erna R. (...) te hebben gewerkt (NPO1, p.12). Wanneer u tijdens uw tweede interview werd gevraagd te vertellen onder welke groepen u heeft gewerkt, zei u dit niet meer te weten, maar wel de namen van uw bazen nog te weten, Black Blue en Black Town (NPO2, p.7). Later verklaarde u dan weer dat Black Town en Black Blue geen personen waren, maar bedrijven (NPO2, p.10). De vaststelling dat u het naliet consistente verklaringen af te leggen omtrent de bedrijven en bazen waaronder u gewerkt hebt als logistieke medewerker doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk.

Ook dient opgemerkt dat u verklaarde dat Bagram basis verschillende keren werd aangevallen (NPO2, p.5). Hiernaar gevraagd, zei u dat er in de periode dat u werkte geen aanvallen op de basis zelf waren (NPO2, p.6). Op een van de documenten die u voorlegde, een tewerkstellingsverificatie, staat te lezen dat u op de basis hebt gewerkt van 10 maart 2015 tot 25 december 2016. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map (stuk 1) blijkt dat er op 12 november 2016 een zelfmoordaanslag op de basis plaatsvond, waarbij er vier Amerikanen om het leven kwamen en 17 mensen gewond raakte. De vaststelling dat u volgens uw documenten op dat moment op de basis werkte, maar dan niet op de hoogte bent van dit incident zet de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling als logistiek medewerker op de basis sterk op de helling.

Uw verklaringen omtrent de documenten die u voorlegde hebben allesbehalve kunnen overtuigen. Zo kan men lezen op één van uw documenten dat Air Speed een internet services provider is, iets wat u zelf niet aangaf. Hiermee geconfronteerd, zei u dat het een bedrijf was dat kabels, computers, bewakingscamera's en internet gaf (NPO1, p.16). De namen van de projecten geschreven op het document doen anders geloven. Zo is er één project genaamd 'Wireless Internet Services' en drie projecten genaamd 'Fiber Circuit Connectivity'. Dat u blijft volhouden dat Air Speed een bedrijf is dat materiaal aan de Amerikanen leverde terwijl het document duidelijk aangeeft dat het zich bezig houdt met internetdiensten doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk als logistieke medewerker.

Ook opmerkelijk zijn de data die op het document staan. Zo zijn drie van de vier projecten gestart in 2020 en lopen ze momenteel nog. Hiermee geconfronteerd, zei u dat er misschien fouten in de data zijn en dat het misschien hun fout is (NPO1, p.16). Wanneer u dan gevraagd werd wie de ondertekenaar van het document is, zei u dat het departement van logistiek 40 mensen had en dat hij daar dus misschien ook werkte (NPO1, p.16). Op het document zelf kan men lezen dat hij op het Human Resources (HR) departement werkte. Er dient opgemerkt dat u de inhoud van uw eigen documenten niet kent en u hierover ongeloofwaardige verklaringen aflegde.

Ook het document getekend op 14 januari 2022 dat uw tewerkstelling als logistieke medewerker moet bevestigen is weinig overtuigend. Zo is uw geboortedatum incorrect opgetekend en staat er dat u vanaf 10 maart 2019 tot 'present date' bij Air Speed hebt gewerkt. Uw verklaring hiervoor was telkens dat er een fout is gebeurd (NPO1, p.16 en p.17). Ook staat er te lezen dat u voor projectimplementatie zorgde tussen Air Speed ISP en de Amerikaanse overheid hun KO/COR zodat de diensten binnen de gestelde tijd werden geleverd alsook in overeenstemming met de SOW en de voorwaarden van het contract. Wanneer hier dan vragen over werden gesteld, antwoordde u dat sommige codes geheim waren en dat u als tolk niet veel van deze codes wist (NPO1, p.16). Geconfronteerd met het feit dat dit document niet over uw werk als tolk gaat, zei u dat jullie bang waren en dat veel mensen vermoord werden (NPO1, p.16). Gevraagd op welke manier u dan voor projectimplementatie zorgde, begon u over codes die u moest volgen wanneer u bewakingscamera's installeerde en over uw werk als tolk (NPO1, p.16). De vaststelling dat u niets kan vertellen over uw rol en positie binnen de organisatie beschreven in het document, alsook dat u begint over uw werk als tolk terwijl het gaat over uw werk als logistieke medewerker zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Daarenboven legde u een appreciatiecertificaat voor waarin u wordt bedankt voor uw uitzonderlijk verdienstelijke diensten als logistieke medewerker voor counter narcotics en de grenspolitie van Afghanistan in het kader van Combined Security Transition Command Afghanistan (CSTC-A) van 10 januari 2016 tot 12 juli 2016. Wanneer hier dan vragen over werden gesteld, begon u telkens over iets anders (NPO1, p.16-17). Gevraagd wat er in het certificaat staat en waarom u het hebt gekregen, vroeg u of u het mocht lezen aangezien u het recent hebt gekregen en niet zelf hebt bekeken (NPO1, p.17). Het is opmerkelijk dat u verklaart het recent te hebben gekregen aangezien het van 2016 dateert, alsook dat u het zelf niet hebt gelezen. Geconfronteerd met het feit dat erin staat dat u voor de counter narcotics en de grenspolitie hebt gewerkt, zei u dat dit klopt en u naar daar ging om informatie te geven omtrent het beveiligen van de grens (NPO1, p.17). Het is opvallend dat u hierover zelf niets hebt verteld. Wanneer er dan bij uw tweede interview op terug werd gekomen en u werd gevraagd om meer informatie te geven omtrent het geven van informatie om de grens beter te beveiligen, zei u plots dat u als tolk hebt gewerkt bij de grenspolitie in kader van hun

opleiding (NPO2, p.9). Geconfronteerd met wat er op het appreciatiecertificaat staat, zei u dat u niet als logistieke medewerker daar hebt gewerkt, maar als tolk (NPO2, p.10). Gevraagd waarom dat er dan staat, zei u dat het misschien een typfout is (NPO2, p.10). De vaststelling dat u elke tegenstrijdigheid in uw documenten afdoet als een fout alsook de vaststelling dat u zeer weinig kan vertellen omtrent uw documenten doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk als logistieke medewerker.

Ook opmerkelijk is dat u een aanbevelingsbrief voorlegde gedateerd van 14 januari 2022 ondertekend door E.A. (...), uw (half)broer. Op dit document staat te lezen dat u bent geboren op 5 januari 1994, dat u wordt aanbevolen voor het Special Immigrant Visa (SIV) programma en dat u door E. (...) werd gesuperviseerd als logistieke medewerker. Wanneer u werd gevraagd wie deze brief had geschreven, antwoordde u dat het door de commandanten waarmee u hebt gewerkt werd geschreven zodat u een visum kon krijgen (NPO1, p.17). Dat u niet weet dat dit document ondertekend is door uw eigen half(broer) is zeer opvallend. Hiermee geconfronteerd, zei u dat u berichten stuurde naar de commandanten waarmee u werkte en dat uw broer dan uiteindelijk deze brief stuurde. Er dient opgemerkt dat u verklaarde dat uw (half)broer naar de Verenigde Staten verhuisde in 2012-2013 en dat jullie dus nooit samen hebben gewerkt (NPO1, p.10). Geconfronteerd met de foute geboortedatum in het document, zei u dat ze misschien een fout maakten (NPO1, p.17). De vaststelling dat u verschillende documenten voorlegde die uw tewerkstelling als logistieke medewerker dienden te bewijzen, maar u niet weet wat er in die documenten staat en hier zeer tegenstrijdige verklaringen over aflegde zet de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling sterk op de helling.

Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u uw werk als logistieke medewerker in Afghanistan niet aannemelijk maakte.

Ook uw werk als tolk kan niet geloofd worden. Zo verklaarde u eerst dat u acht tot negen maanden als tolk hebt gewerkt (NPO1, p.15). Wat later zei u dan plots maar vier tot vijf maanden te hebben gewerkt als tolk (NPO1, p.18). Wanneer in uw tweede interview opnieuw werd gepolst naar hoelang u als tolk hebt gewerkt, zei u het niet exact te weten en veel mentale problemen te hebben (NPO2, p.11). Gevraagd om er toch eens over na te denken, zei u dat u vijf maanden à één jaar als tolk hebt gewerkt (NPO2, p.11). De vaststelling dat u niet consistent bent over de duur van uw werk als tolk doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent dat werk.

Daarenboven legde u inconsistente verklaringen af omtrent de combinatie van het werken als tolk en het hebben van de alcoholwinkel. Zo verklaarde u eerst vier dagen per week als tolk te werken en hiernaast mee te helpen in de winkel (NPO1, p.17). Wat later zei u de winkel pas geopend te hebben nadat u stopte als tolk (NPO1, p.18). Wanneer u dan bij uw tweede interview werd gevraagd of u nog als tolk werkte toen u de alcoholwinkel had, zei u van wel en vertelde u dat u zes of zeven maanden bezig was als tolk toen u de alcoholwinkel opstartte (NPO2, p.11). Kort hierna zei u dan weer dat het vijf of zes maanden waren (NPO2, p.12). Uw inconsistente verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling als tolk.

Voorts dient opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent wie uw bazen waren als tolk. Wanneer hier tijdens uw eerste interview op het CGVS naar gevraagd werd, antwoordde u A. (...), J. (...), A. (...) en S. (...) (NPO1, p.15). Wat later zei u voor A. (...), J. (...), S. (...) en W. (...) te werken (NPO1, p.17). Tijdens uw tweede interview zei u dan weer dat A.S. (...), H. (...) en J. (...) uw bazen waren (NPO2, p.11). Dat u telkens andere namen geeft en tijdens uw eerste interview tweemaal aangeeft dat A. (...) en S. (...) twee verschillende personen zijn om dan bij uw tweede interview te verklaren dat het één persoon is doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk als tolk.

Ook dient opgemerkt dat u een aanbevelingsbrief voorlegde ondertekend door K.L.W. (...). Gevraagd wie hij is, zei u dat hij een commandant was en u voor hem vertaalde (NPO1, p.17). In de brief wordt u echter voor uw werk als logistieke medewerker gefeliciteerd, niet als tolk. Dat u het opnieuw nalaat geloofwaardige verklaringen af te leggen over de door u voorgelegde documenten doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw verklaringen omtrent uw werk als tolk ongeloofwaardig zijn bevonden."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg en op algemene wijze te verwijzen naar de reeds eerder door hem neergelegde documenten en de reeds eerder door hem afgelegde verklaringen. Door eenvoudigweg en op algemene wijze naar de reeds eerder door hem neergelegde documenten en de reeds eerder door hem afgelegde verklaringen te verwijzen, doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte, inzake en op basis van deze documenten en deze verklaringen gedane vaststellingen.

Ook de beroepsactiviteiten die verzoeker na zijn werkzaamheden als logistiek medewerker en tolk zou hebben uitgeoefend ontberen iedere geloofwaardigheid. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Daarenboven kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de alcoholwinkel die u en uw broer, M.F. (...), hadden. Zo is het opmerkelijk dat u eerst verklaarde 40 tot 50 duizend Afghani geïnvesteerd te hebben in het opstarten van de alcoholwinkel (NPO1, p.18). In uw tweede interview vertelde u 50 tot 60 duizend Afghani te hebben betaald (NPO2, p.13). Ook is het opmerkelijk dat u verklaarde openlijk alcohol te

verkopen. U zei hierover dat de veiligheidssituatie goed was daar en dat er dichtbij een checkpost was (NPO1, p.18). Gevraagd of het dan legaal was om alcohol te verkopen, zei u van niet en voegde u toe dat er veel andere winkels waren die alcohol verkochten (NPO1, p.19). Gevraagd hoe u dan aan de alcohol geraakte, zei u dat u de alcohol kreeg van Chelstun en Kartichar en dat zij de alcohol van Tadjikistan kregen. U zei ook nog dat er een grote supermarkt in Kartishe en Chelstun was waar u alcohol kon kopen (NPO1, p.19). Dat er gewoon supermarkten zijn waarbij er openlijk alcohol kan worden gekocht is moeilijk te geloven, zeker gezien de straffen die er staan op het verkopen van alcohol. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map (stuk 2) blijkt dat alcohol in Afghanistan wel beschikbaar is, maar dat verkopers hun alcohol wel verstoppen voor de ogen van politieagenten. Ook wordt meegegeven dat de straf voor het verkopen van alcohol oploopt van tien dagen tot twintig jaar cel. Dat er dan door u en andere zo roekeloos werd omgegaan met het verkopen van alcohol is weinig aannemelijk.

Ook de vaststelling dat u geen moeite deed te verstoppen alcohol te verkopen is opvallend. Zo zei u dat de alcohol die u verkocht tussen de energydranken stonden in de rekken aan de zijkant en dat mensen gewoon openlijk konden zeggen dat ze alcohol wilden kopen (NPO2, p.14). Geconfronteerd met het feit dat alcohol verboden is in Afghanistan en dat dit dus wel opvallend is, zei u dat de grote handelaars smeergeld betaalden aan de politiezone en dat jullie hierdoor geen problemen hadden. Het is opmerkelijk dat de grote handelaars in jullie plaats smeergeld betaalden en dat jullie hierdoor gewoon vrij jullie gang konden gaan. Nog opmerkelijker is dat u verklaarde dat jullie klanten vooral Afghanen waren (NPO2, p.16-17). Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map (stuk 3), een artikel uit 2013, blijkt namelijk dat er wel plekken zijn in Kaboel die vergunningen hebben om alcohol te verkopen aan buitenlanders, maar dat dit voor de lokale bevolking niet geldt en dat het ten strengste verboden is om alcohol te bezitten en te consumeren.

Verder is het opvallend dat u verklaarde dat u een fles alcohol voor 80 Afghani kocht en voor 100 verkocht. Uit informatie toegevoegd aan de blauwe map (stuk 4) blijkt namelijk dat de prijs per liter op de zwarte markt van Kaboel start bij 3000 Afghani en kan oplopen tot 7.500 Afghani. Dat u dan een fles alcohol verkocht voor 100 Afghani is weinig geloofwaardig. Ook verklaarde u 40 tot 60 duizend Afghani in de winkel te hebben geïnvesteerd. Dat u dan maar 20 Afghani winst per fles alcohol maakte, wetende wat de risico's zijn, is zeer opvallend.

Er dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk maakte samen met uw broer een alcoholwinkel te bezitten."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij bij zijn eerder afgelegde verklaringen blijft, doet verzoeker immers op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen.

Aangezien aan verzoekers vermeende beroepsactiviteiten in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproken. Betreffende deze beweerde problemen, wordt in de bestreden beslissing daarenboven geheel terecht gemotiveerd:

"Verder kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw problemen met Na. (...) en No. (...). Zo hebt u inconsistente verklaringen afgelegd omtrent hun rol en identiteit. Wanneer u hen een eerste keer vermeldde zei u tijdens uw asielpcedure in Frankrijk een onjuist verhaal te hebben verteld waarin de taliban voorkomt en dat u dit hebt gedaan omwille van bedreigingen van Na. (...) en No. (...) (NPO1, p.4). Gevraagd of zij dan bij de taliban horen, zei u dat ze maffia-achtige personen zijn die al veel geweldplegingen op hun kerfstok hebben (NPO1, p.4). Dit herhaalde u later nog eens (NPO1, p.19). Tijdens uw tweede interview op het CGVS zei u plots dat ze broers waren met banden met de taliban (NPO2, p.13). Gevraagd waarom u hier bij uw eerste interview niets over had verteld, zei u dat u denkt dit wel te hebben verteld en er een andere tolk bij was de vorige keer (NPO2, p.17). Dat de tolk het fout zou hebben vertaald kan niet aanvaard worden. Dat u weinig consistent bent geweest omtrent de identiteit van de spilfiguren van uw asielaanvraag doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarenboven dient opgemerkt dat u tegenstrijdig bent geweest in uw verklaringen omtrent de combinatie van uw werk als tolk en de problemen met de winkel. Zo zei u eerst dat uw tolkwerk gedaan was en dan de gebeurtenis plaatsvond (NPO2, p.12). Wat later zei u dan weer dat u problemen kreeg in de periode dat u de winkel oprichtte en u als tolk werkte (NPO2, p.14). U herhaalde dit wat later door te verklaren dat de broers 150.000 Afghani vroegen en u als tolk werkte en de winkel had (NPO2, p.15). Wanneer u dan later werd gevraagd of u de bedreigingen die u van de broers ontving besproken had met uw collega's of bazen op uw werk als tolk, zei u dat u al met de tolkopdrachten was gestopt en u ongeveer een maand hierna problemen kreeg (NPO2, p.16). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zei u dat als u in de periode van uw tolkopdrachten problemen had gekregen u makkelijk naar het buitenland was vertrokken (NPO2, p.16). Gevraagd of u nog werkte als tolk toen Na. (...) en No. (...) voor de eerste keer langskwamen, zei u dat u al gestopt was (NPO2, p.16). De vaststelling dat u over belangrijke informatie zoals deze niet consistent bent geweest doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Verder is het gedrag dat u stelde na het ontvangen van de bedreigingen opmerkelijk te noemen. Zo verklaarde u binnen een periode van een maand drie of vier keer bedreigd te zijn geweest (NPO2, p.14). Na. (...) en No. (...) vroegen u telkens geld en gratis alcohol en zeiden dat als u dit niet zou doen, ze aan de taliban zouden zeggen dat u voor de buitenlanders hebt gewerkt (NPO2, p.15). Gevraagd hoe u hierop reageerde, zei u te hebben gezegd geen geld te geven. Wanneer u dan gevraagd werd naar enige

veiligheidsmaatregelen die u eventueel nam, zei u dat u niets kon doen en dat u bent blijven werken en de vierde keer aangevallen bent geweest en geslagen (NPO2, p.15). Gevraagd of u hebt nagedacht over verschillende opties, zei u dat het duidelijk was dat u niets kon doen en dat het zelf niet nodig was om naar de politie te gaan omdat ze in het verleden mensen doodden en dan naar andere provincies vluchtten (NPO2, p.16). Wanneer u dan gevraagd werd of de broers door de politie werden gezocht, zei u dat de politie niets kon doen. Gevraagd waarom, zei u dat als Na. (...) en No. (...) lastig zouden worden gevallen, ze gewoon naar andere provincies zouden gaan en dat mensen, inclusief uzelf, bang waren om een klacht in te dienen. Ook zei u dat de overheid niet genoeg macht had om hen te kunnen arresteren (NPO2, p.16). Er dient opgemerkt dat het u goed zou uitkomen mochten Na. (...) en No. (...) naar een andere provincie gaan. Ook is het opmerkelijk dat u, iemand die een geruime tijd op een basis met allemaal overheidsdiensten hebt gewerkt, het naliet hen te contacteren. Gevraagd of u de bedreigingen met uw oude baas of collega's hebt besproken, zei u dat zij al waren vertrokken en die bazen daar niet meer waren en dit de reden is dat u illegaal naar België bent gekomen (NPO2, p.16). Gevraagd of u dan niemand van uw oude werk als tolk of logistieke medewerker kon contacteren, zei u dat zo'n soort zaken lang kunnen duren en u niet de tijd had hiervoor. Wanneer u dan werd gevraagd of u het gedaan hebt of niet, zei u van niet omdat ze daar niet meer waren en dat als ze wel nog aanwezig waren u hun hulp kon gebruiken. Gevraagd of u dan niemand hun telefoongegevens had, herhaalde u dat zij waren vertrokken (NPO2, p.16). Het is niet duidelijk waarom iedereen vertrokken zou zijn, het was op dat moment 2018. Verder dient opgemerkt dat u zelf zei dat u uw job via de contacten van uw (half)broer I. (...) had gekregen en u al op de basis kwam voor 2012-2013 (NPO1, p.10). U zei hierover dat u met uw (half)broer naar Bagram basis ging om mensen te leren kennen en dat u op die manier veel werd voorgesteld aan mensen (NPO1, p.11). Dat u dus niemand zou hebben op de basis om te contacteren kan niet geloofd worden. De vaststelling dat u verschillende keren bedreigd werd, maar hier niets mee deed doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Er dient ook opgemerkt dat u verklaarde een brief van de ambassade van Frankrijk te hebben en dat u in de periode van de bedreigingen naar Amerika kon gaan, maar dat dan de machtsovername plaatsvond en dit niet meer ging (NPO2, p.15). Het is opvallend dat u zegt dat u in de periode van de bedreigingen, volgens uw verklaringen ergens rond 2018, naar Amerika kon gaan wanneer de brief van de ambassade waarover u spreekt van juli 2021 is (NPO1, p.6). Ook dient opgemerkt dat de 'brief van de ambassade' waarover u praat simpelweg een bewijs is van het feit dat u een paspoort hebt aangevraagd in Frankrijk. Hiermee geconfronteerd, zei u als tolk te hebben gewerkt in Afghanistan en dat u officieel naar daar kon gaan (NPO2, p.15). Dat u laat uitschijnen dat u een document hebt van de Afghaanse ambassade in Frankrijk waarop staat dat u naar Amerika mag gaan terwijl dit niet zo is doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw werk en problemen in Afghanistan.

Bovendien bent u tegenstrijdig geweest omtrent de bedreigingen van Na. (...) en No. (...). Zo zei u bij de DVZ dat de broers u zeiden dat mocht u uw winkel niet sluiten, ze u zouden verraden bij de taliban (vragenlijst CGVS). Tijdens uw interviews op het CGVS gaf u een andere versie van de feiten en zei u dat ze geld vroegen en gratis alcohol wilden. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u dit ooit gezegd te hebben en zei u dat het zeker een fout van de tolk was (NPO2, p.19). Geconfronteerd met het feit dat u eerder aangaf dat uw verklaringen omtrent uw vluchtredenen werden voorgelezen en dat deze overeenkwamen met wat u zelf had gezegd, zei u dat het misschien een misverstand is en dat u het de vorige keer ook had uitgelegd (NPO1, p.3 en NPO2, p.19). Er dient opgemerkt dat u hier de vorige keer niets over hebt verteld en dat de vaststelling blijft dat u tegenstrijdige informatie hebt gegeven doorheen de asielprocedure. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten slotte kan er geen geloof gehecht worden aan de feiten die na uw vertrek hebben plaatsgevonden. Gevraagd hoe u weet dat Na. (...) en No. (...) aan de taliban hebben gezegd dat u gewerkt hebt als tolk en logistieke medewerker, zei u dat uw broer, M.F. (...), het u heeft verteld (NPO2, p.17). Op de vraag wanneer u dit verteld werd, zei u een tijdje geleden en voegde u toe dat ze het niet wilden vertellen omdat u hier alleen bent en mentale problemen heeft. Wanneer u dan gevraagd werd wat een tijdje geleden precies inhoudt, zei u ongeveer twee weken geleden (NPO2, p.17). Gevraagd wat hij dan vertelde, zei u dat gewapende personen waren langsgekomen bij u thuis en naar u vroegen. Wanneer u dan gevraagd werd wanneer dit heeft afgespeeld, zei u dat ze twee weken geleden waren langsgekomen en u 's nachts door uw broer werd gebeld en op de hoogte werd gebracht (NPO2, p.17). Het is opmerkelijk dat u eerst verklaart dat uw familie u wilde behoeden van slecht nieuws uit Afghanistan, maar dan erna vertelt dat uw broer u de nacht zelf nog opbelde met het nieuws dat gewapende personen gelinkt aan de taliban zijn langsgekomen. Gevraagd of dit de eerste keer was dat zij langskwamen, zei u dat u denkt dat zij daarvoor ook zijn langsgekomen, maar dat uw broer u dit niet heeft verteld (NPO2, p.17). Wanneer u dan werd gevraagd of u hier effectief informatie over heeft of u dit gewoon denkt, zei u dat Na. (...) en No. (...) gevaarlijke mensen zijn en dat ze 100% zeker bij u zijn langs geweest (NPO2, p.17). Hierover doorgevraagd, herhaalt u uw vorige zin en voegt u toe dat ze gevaarlijke mensen zijn en dat ze volgens uw bedenking zijn langs geweest (NPO2, p.17-18). De vaststelling dat u verklaart 100% zeker te zijn dat Na. (...) en No. (...) naar uw huis zijn gekomen, maar dat dan een vermoeden blijkt te zijn die u niet kan staven doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts is uw gebrekkige kennis over degene die bij uw thuis zijn langs geweest opmerkelijk te noemen. Gevraagd wie twee weken geleden zijn langs geweest, antwoordde u vaag door te zeggen dat het

gewapende leden van de taliban waren met lange baarden (NPO2, p.18). Gevraagd wie van de taliban, antwoordde u door te zeggen dat het gewoon leden van de taliban waren. Wanneer u dan gevraagd werd of u iets weet over hun identiteit, zei u dat ze vreemde mensen waren (NPO2, p.18). Gevraagd waarom de taliban vijf jaar na uw vertrek plots naar uw huis zijn gegaan, zei u dat u nog steeds gevaar loopt na al die jaren omwille van uw werk als tolk en logistieke medewerker bij de vorige overheid (NPO2, p.18). Er dient opgemerkt dat dit geen antwoord is op de vraag en dat het dus opmerkelijk blijft dat de taliban vijf jaar na uw vertrek de middelen en tijd inzetten om uw huis te doorzoeken zonder een echte reden.”

Verzoeker voert ook ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Voor het overige blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker slechts een beperkt aantal verklaringen aflegde die een mogelijke indicatie kunnen vormen voor zijn voorgehouden herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat verzoeker daarbij bovendien nauwelijks of niet verder werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en elementaire elementen, dat verzoeker vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd en dat er geen informatie in het dossier is opgenomen aan de hand waarvan verzoekers werkelijke regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen nader kunnen worden geverifieerd en onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde taskara's, op naam van verzoeker en van diens broer, en met betrekking tot de documenten die verzoeker neerlegde ter staving van zijn voorgehouden werkzaamheden en opleiding, werd reeds hoger vastgesteld dat deze documenten op verschillende vlakken manifest in strijd waren met verzoekers verklaringen en dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoonde omtrent de inhoud van deze documenten, hetgeen de bewijswaarde van deze documenten en de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen ondermijnt. Bovendien blijkt uit de informatie zoals aangehaald in de bestreden beslissing dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerhande documenten zoals de voormelde stukken en de stukken inzake verzoekers sportactiviteiten in Afghanistan en dat dergelijke stukken daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Ook dit relativeert de bewijswaarde van de voormelde stukken op ernstige wijze. Daarenboven kan aan documenten zoals de voormelde stukken hoogstens een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas en intrinsiek geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten. Op zich kunnen zij echter niet volstaan om, dit in weerwil van het voorgaande, te besluiten tot de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De foto's van verzoekers (half)broer en de aanvraag van verzoekers paspoort bij de Franse ambassade werden reeds hierboven besproken.

Het informatieblad omtrent een tolkenopleiding in België vormt, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, geen bewijs voor verzoekers deelname aan de betreffende opleiding. Hoe dan ook bevat dit stuk geen elementen of gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de hoger gedane vaststellingen.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 december 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT